

РЕШЕНИЕ

№ 48

гр. Ловеч , 07.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЛОВЕЧ, VIII СЪСТАВ в публично заседание на двадесет и пети май, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: **ЙОРДАНКА ХР. ВУТОВА**

при участието на секретаря **ВАЛЯ ИВ. ДОЧЕВА**
като разгледа докладваното от **ЙОРДАНКА ХР. ВУТОВА** Административно наказателно дело № 20214310200098 по описа за 2021 година

С наказателно постановление № 536627-F556355 от 11.09.2020 год. на Живко Иванов Адамов – Началник на Отдел „Оперативни дейности” Велико Търново в ЦУ на НАП, оправомощен със Заповед № ЗЦУ –ОПР -17 от 17.05.2018 г., е наложена на М. Б. АС., ЕГН ***** от с. Смочан, на основание чл.53 във вр. с чл.27 /чл.83/ и чл.3, ал.2 от ЗАНН и чл.185, ал.3 от ЗДДС административно наказание – глоба в размер на 100,00 лева, за това, че при извършена проверка в 13:35 часа на 20.06.2020г. в търговски обект по смисъла на параграф 1, т. 41 от ДР на ЗДДС - павилион №2, находящ се в с.Крушуна, общ. Летница, местност „Маарата”, стопанисван и експлоатиран от ***** с ЕИК ***** е установено, че не за всяка извършена продажба, заплатена в брой, лицето М. Б. АС. -продавач в обекта, издава фискална касова бележка от фискално устройство.

При извършена покупка от клиент в присъствието и под наблюдението на проверяващия екип на 1/една/ бутилка минерална вода 1.500лт, на стойност 1.50 лв., заплатени от клиента в брой в 13:33 часа, извършилата продажбата М. Б. АС. - продавач в обекта, прие плащането в брой, но не издаде касова бележка от наличното в обекта, работещо, технически изправно и регистрирано в НАП, фискално устройство/ФУ/ модел „DATECS DP-25” с Инд.№ на ФУ ОТ495743 и Инд.№ на ФП 02495743. При последвала контролна покупка от проверяващия екип на 1/един/ магнит на единична стойност 2.50 лв., 1/една/ бутилка Кока-Кола-0.500лт на единична стойност 2.00 лв. и 1/една/ бутилка Pepsi - 0,500лт на единична стойност 2.00 лв., обща стойност на покупката 6.50лв, заплатени в брой в 13:34 часа от Д.Н. Д.в - Старши инспектор по приходите, с банкнота от 10.00лв., на извършилата продажбата М.А., която прие плащането в брой, върна ресто, но отново не издаде касова бележка от наличното в обекта фискално устройство/ФУ/ модел „DATECS DP-25”. За установените факти и обстоятелства е съставен протокол за извършена проверка сер. АА № 0294665/20.06.2020 г., съставен на основание чл. 110, ал. 4, във връзка с чл. 50, ал. 1 от Данъчно - осигурителния процесуален кодекс.

Посочено е, че е нарушен /осъществен е/ състава на чл.118, ал.1 от ЗДДС.

Посочено е че нарушението е за първи път.

Посочено е, че Установеното в АУАН нарушение се потвърждава от приложените доказателства: № ПИП № 0294665/20.06.2020г., Приложени: ПИП № 0294665/20.06.2020 г. и документите към съставен на основание чл.40, ал.2 от Закон за административните нарушения и наказания, поради неявяване след покана, на М. Б. АС. в сектор „Мобилни групи“ - Плевен. Посочено е, че срещу съставения АУАН е постъпило обяснение с характер на възражение, което е разгледано и преценено за неоснователно и недоказано предвид противоречието на твърдяното с установеното от органите по приходите. За да се определи административното наказание са взети предвид тежестта на нарушението, всички смекчаващи и утежняващи обстоятелства и се констатира, че не са налице предпоставките за прилагане на чл.28 от ЗАНН. След изследване на фактическата обстановка безспорно се установява, че е извършено визираното в АУАН нарушение. Независимо от обстоятелството, че нарушението от този вид е за първи път, същото спрямо други нарушения се явява такова с по - висока степен на обществена опасност. Неиздаването на касова бележка води до нерегистрирането на извършените продажби във фискалното устройство и представлява деяние с висока степен на обществена опасност, което води до укриване на приходи и неначисляване на данък. С оглед установените обстоятелства извършеното деяние не следва да се квалифицира като маловажен случай. Посочено е, че на лицето следва да се напомни още веднъж задължението за спазване на установения в страната правов ред, в това число и стриктно спазване на разпоредбата на **чл.25, ал.1, т.1** от НАРЕДБА № Н-18 от **13** декември **2006** г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин (загл. изм. - ДВ, бр. **80** от **2018** г.), а именно: „Независимо от документирането с първичен счетоводен документ задължително се издава фискална касова бележка от ФУ или касова бележка от ИАСУТД за всяка продажба на лицата: **1.** (доп. - ДВ, бр. **49** от **2010** г., в сила от **29.06.2010** г., изм. - ДВ, бр. **48** от **2011** г., в сила от **24.06.2011** г., изм. - ДВ, бр. **102** от **2012** г., в сила от **21.12.2012** г.) по чл. **3**, ал. **1** - за всяко плащане с изключение на случаите, когато плащането се извършва чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит, чрез наличен паричен превод или пощенски паричен превод по чл. **3**, ал. **1.**“, както и разпоредбата на **чл. 118, ал.1** от ЗДДС: "Всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон), независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Получателят е длъжен да получи фискалния или системен бон и да ги съхранява до напускането на обекта." *Задължени лица на самостоятелно основание за издаването на фискална касова бележка са както юридическите лица и едноличните търговци, така и физическите лица, които са наети да работят в тях като служители, както е видно от посочените разпоредби.*

Недоволна от наказателното постановление останала жалбоподателката М.А., която го обжалва в срок чрез адв. Г. Г. от ЛАК и моли НП да се отмени като незаконосъобразно. Излага, че още при постъпването си на работа била уведомена, че следва да издава касови бележки за всяка продажба, както и била направила. Сочил, че била уведомена от управителя на ЕТ в който работела, че е завел дело срещу Община Ловеч за съседен имот и че ще последват проверки, поради което тя следвало стриктно да изпълнява задълженията си и изискванията, което тя и направила. Сочил, че в деня на проверката била издала касови бележки за всяка продажба, което било видно и от наличния оборот. Сочил, че ако не се издават касови бележки, то фактическата наличност парични средства ще са в повече от отчетеното във ФУ, което в случая не било така. Сочил, че дори наличните пари били с 1.40 лв. по – малко от отчетените във фискалното устройство. Сочил, че неправилно АНО не е дал вяра на възраженията и, както и че бил необоснован извода му, че в случая не са налице предпоставките на чл.28 от ЗАНН. Сочил, че АНО не е изпълнил задълженията си по чл.52, ал.4 от ЗАНН, и на практика не бил проверил законосъобразността и обосноваването на акта. Сочил, че в НП не е формулиран конкретен състав на нарушение, нито били записани имената на лицето за което се твърдяло, че е закупил минерална вода за 1.50 лв. Сочил, че е нарушен чл.40, ал.1 от ЗАНН, да се състави акта в присъствие на свидетелите. Сочил, че било съществено процесуално нарушение, че не е посочен органа издал цитираната наредба., както и че било посочено, че наказанието и се налага при условията на чл.83 от

ЗАНН. Сочи, че не е достоверна датата на издаване на НП, тъй като същото не могло да пътува 4 месеца до нея.

В съдебно заседание жалбоподателката, редовно призована, не се явява. За нея се явява адв. Г. Г. от ЛАК, който моли съда да отмени обжалваното НП, като неправилно и незаконосъобразно и да осъди ответната страна да му заплати адвокатско възнаграждение на осн. чл. 38, ал.2 от Закона за адвокатурата, тъй като бил предоставил безплатна правна помощ на жалбоподателката А., като се съобрази размера с предвиденото в Наредба № 1/09.07.2004 год. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, включително и чл.14 от тази Наредба. Сочи, че ЗАНН е категоричен, в която насока била и съдебната практика, че АНО трябвало да докаже всички фактически и правни основания посочени в НП, което не се било случило в настоящето производство. Сочи, че в самото начало служителите на НАП са осуетили разкриването на обективната истина, тъй като не били записали имената на нито един от гражданите очевидци, които били безпристрастните свидетели, а разчитали на това, че съдът би следвало да провери НП единствено на техните обяснения. Счита, че ЗАНН препраща към НПК и по възможност трябвало да се търси едно реално разкриване на обективната истина, и че трябвало да бъдат записани имената на свидетели, за да може съдът да ги разпита като безпристрастни свидетели. Сочи, че в случая дори не било записано името на клиента за който се твърдяло, че е купил минерална вода на стойност 1.50 лв. Излага, че друго съществено нарушение било това, че в НП не било обсъдено защо намерената наличност отговаря на оборота почти до точност и това не било обсъдено. Сочи, че било едно обективно намереното в касата, и друго субективните възприятия на свидетелите, поради което от изключително значение било да не се укриват безпристрастни свидетели, за да могат да бъдат разпитани. Излага, че при подаване на жалбата имал съмнение за тенденциозност, която не се отрекла и от разпитаните свидетели и че според тях в една правова държава едни могли да получават заплата, и да извършват проверки кой издава касови бележки и кой не, но имали право да проверяват само този за когото имали указания, а в съседния обект дори да се извършва нарушение, не следвало да вземат отношение.

Ответникът – ТД на НАП гр. Велико Търново офис - Ловеч, редовно призовани се представляват от ст. юриск. И., която моли да се потвърди НП като правилно и законосъобразно и да и се присъди юриск. възнаграждение. В даденият и от съда срок е депозирала писмени бележки, в които излага аргументи за законосъобразност на обжалваното НП.

От събраните по делото писмени доказателства и от показанията на свидетелите Д.Н. Д. и Хр. Кр. Д., от становището на процесуалния представител на жалбоподателят и от становището и писмените бележки на процесуалният представител на ответника, съдът приема за установена следната фактическа обстановка:

На 27.06.2020 г. бил съставен Акт с бл. №F556355 за установяване на

административно нарушение от св. Д.Н. Д. присъствието на св. Хр. Кр. Д. срещу М. Б. АС., ЕГН ***** от с. Смочан, за това, че при извършена проверка в 13:35 часа на 20.06.2020г. в търговски обект по смисъла на параграф 1, т. 41 от ДР на ЗДДС - па вилион №2, находящ се в с.Крушуна, общ. Летница, местност „Маарата“, стопанисван и експлоатиран от ***** с ЕИК ***** е установено, че не за всяка извършена продажба, заплатена в брой, лицето М. Б. АС. -продавач в обекта, издава фискална касова бележка от фискално устройство. При извършена покупка от клиент в присъствието и под наблюдението на проверяващия екип на 1/една/ бутилка минерална вода 1.500лт, на стойност 1.50 лв., заплатени от клиента в брой в 13:33 часа, извършилата продажбата М. Б. АС. - продавач в обекта, прие плащането в брой, но не издаде касова бележка от наличното в обекта, работещо, технически изправно и регистрирано в НАП, фискално устройство/ФУ/ модел „DATECS DP-25" с Инд.№ на ФУ ОТ495743 и Инд.№ на ФП 02495743. При последвала контролна покупка от проверяващия екип на 1/един/ магнит на единична стойност 2.50 лв., 1/една/ бутилка Кока-Кола-0.500лт на единична стойност 2.00 л в. и 1/една/ бутилка Pepsi -0,500лт на единична стойност 2.00 лв., обща стойност на покупката 6.50лв, заплатени в брой в 13:34 часа от Д.Н. Дв - Старши инспектор по приходите, с банкнота от 10.00лв., на извършилата продажбата М.А., която прие плащането в брой, върна ресто, но отново не издаде касова бележка от наличното в обекта фискално устройство/ФУ/ модел „DATECS DP-25". За установените факти и обстоятелства е съставен протокол за извършена проверка сер. АА № 0294665/20.06.2020г., съставен на основание чл. 110, ал. 4, във връзка с чл. 50, ал. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, с което е нарушил състава на чл.118, ал.1 от ЗДДС. В акта е вписано като възражение „Издавам на всеки касов бон“. Акта е подписан от жалбоподателката на 28.06.2020 год., когато и е бил връчен и препис от последния. Въз основа на акта за нарушение е постановено обжалваното наказателно постановление.

Гореописаната фактическа обстановка се установява от събраните по делото доказателства по административно - наказателната преписка, събраните в хода на съдебното производство гласни доказателства, които са последователни, взаимно обвързани и без противоречиви и анализирани в съвкупност не налагат различни изводи.

При така установената по делото фактическа обстановка и въз основа на императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразността му, обосноваването му и справедливостта на наложеното административно наказание, съдът прави следните правни изводи:

Жалба е депозирана в законния срок и от легитимен субект, поради което е процесуално допустима, а разгледана по същество, се преценява като неоснователна.

Съгласно чл. 118, ал.1 от ЗДДС, всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство, независимо дали е поискан друг данъчен документ, а получателят е длъжен да получи фискална касова бележка и да я съхранява до напускане на обекта. От анализа на цитираната разпоредба на ЗДДС се налага изводът, че за да възникне задължение за издаване на фискална касова бележка, следва да е налице извършена продажба на стоки или доставка на услуги. В настоящия казус, като не е издала касова бележка от наличното в обекта фискално устройство, жалбоподателката е нарушила разпоредбата на чл.118, ал.1 от ЗДДС, с което е

осъществила елементите на фактическия състав на чл.185, ал.3 от ЗДДС. Административното нарушение се смята за извършено в случая с факта на не издаването на фискалния бон. Както в АУАН, така и в издаденото наказателно постановление нарушението е описано прецизно, като недвусмислено и ясно от изложените в тях обстоятелства е, че не са издадени фискални касови бележки, в което именно се изразява релевираното нарушение.

Разпитани в качеството на свидетели – актосъставителят и свидетелката по акта потвърждават констатациите в АУАН, въз основа на който е и издадено процесното наказателно постановление. Съдът кредитира изцяло показанията им като логични, последователни и непротиворечиви с приложените по делото писмени доказателства – протокол за извършена проверка №0294665/20.06.2020 г., дневен финансов отчет, справка клен и фискален бон - копие, 2 бр. описи на паричните средства в касата към момента на започване на проверката, 2 бр. декларации от лица, работещи по трудово /гражданско правоотношение, справка актуално състояние на всички действащи трудови договори на „*****“, приети и вложени като доказателства по делото.

От наличните по делото писмени доказателства и от показанията на свидетелите по безспорен начин се установява, че жалбоподателката е била поканена да се яви в ТД на НАП В. Търново, офис Плевен за съставяне и връчване на АУАН /видно от приетия и вложен като доказателство по делото Протокол за извършена проверка сер. АА №0294665 от 20.06.2020 г. изрично в графа „На основание чл.13 и чл.37, ал.3 от ДОПК да се яви...” е отразено, М.А. да се яви в срок до 24.06.2020 г. за съставяне и връчване на АУАН, като ПИП и е връчен лично като присъстващото на проверката лице, което обстоятелство е удостоверено с подписа на същата. Жалбоподателката А. не се е явила, видно от събраните по делото доказателства за съставяне на процесния АУАН, като законосъобразно на 27.06.2020 г. процесния АУАН е бил съставен в нейно отсъствие, а в последствие връчен на последната. В случая, както се установява от събраните по делото доказателства е спазена процедурата по връчване на акта регламентирана в ЗАНН. Безспорно от събраните по делото доказателства, а и от обяснението имащо характер на възражение на жалбоподателката се установява, че процесния акт и е бил редовно връчен, поради което следва да се приеме, че и е била предоставена възможност да даде обяснения и да направи възражения, както при връчването на акта, така и допълнително в срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН. Присъствието на нарушителя при съставянето на АУАН в съответствие с разпоредбата на чл.40 от ЗАНН е въведено с оглед осигуряване на възможност лицето да разбере какво нарушение е извършил и най-вече за да има възможност непосредствено при съставянето на акта да посочи своите възражения и даде обяснения. В конкретния случай на лицето е предоставена тази възможност при връчването на АУАН, поради което настоящият съдебен състав намира, че при съставяне и връчване на процесния АУАН не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са довели до нарушаване правото на защита на наказаното лице.

Съдът намира, че в случая не са налице противоречия между събраните в хода на производството гласни и писмени доказателства и писмени доказателствени средства, които да налагат, съгласно разпоредбата на чл. 305, ал. 3 НПК, приложима на основание чл. 84 ЗАНН, съдът да излага подробни мотиви, кои доказателства кредитира и кои отхвърля. Както гласните доказателства, приобщени чрез показанията на актосъставителя Д.в и показанията на свидетелката Д., така също и писмените доказателства и доказателствени средства се намират в корелативно единство и напълно подкрепят приетите за осъществили се от страна на административнонаказващия орган факти от обективната действителност.

Съдът кредитира показанията на разпитаните по делото свидетели Д. и Д., тъй като от една страна по отношение на тези свидетели не са налице и най - общи данни за възможна заинтересованост в показанията на същите, а от друга страна показанията на тези свидетели по своята доказателствена същност представляват преки доказателства, тъй като всеки един от двамата свидетели пряко и непосредствено е възприел фактите, за които свидетелства. Не са налице противоречия в изнесеното от всеки един от двамата свидетели, както и нестабилност на изложението и отделно от това, показанията на същите напълно кореспондират и се подкрепят от приобщените по делото писмени доказателства и писмените доказателствени средства.

Въз основа на извършена оценка на събраните в хода на производството доказателства, съдът намира, че следва да бъде изведени следните изводи от правна страна:

Актът и наказателното постановление са съставени при спазване императивните изисквания на ЗАНН. Същите съдържат всички необходими за тяхната редовност от формална страна реквизити, визирани в чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. В акта за установяване на административно нарушение, въз основа на който е издадено оспореното наказателно постановление, а така също и в самото наказателно постановление, са отразени датата, мястото и часът на нарушението. Самото нарушение е описано подробно, както в акта, така и в издаденото въз основа на него НП и в същите са намерили отражение всички обективни признаци на състава на нарушението, за което е ангажирана отговорността на нарушителя, а така също и конкретната законова разпоредба, под която са субсумирани фактите и санкционната норма, въз основа на която е ангажирана неговата административнонаказателна отговорност. Не е налице противоречие между приетите за установени факти, нормата под която същите са субсумирани и санкционната разпоредба, въз основа на която е ангажирана отговорността на наказаното лице.

Досежно твърденията възведени с жалбата и поддържани в хода по същество за допуснати процесуални нарушения, съдът намира следното:

Съдът намира, че в случая не е налице нередовност на съставения протокол за извършена проверка, поради което вписаните в същият обстоятелства са доказателство за установените в хода на извършената проверка факти и обстоятелства с оглед разпоредбата

на чл. 50, ал. 1 ДОПК. Протоколът за извършена проверка е съставен по установения ред и форма от служител на органа по приходите при изпълнение на правомощията му.

Не е налице неизпълнение на задълженията на наказващия орган по чл. 52, ал. 4 ЗАНН. В случая при съставянето на АУАН и в срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН е било дадено обяснение от страна на жалбоподателката, че издава на всеки касов бон, което от една страна противоречи на установените от актосъставителят и свидетелят факти и обстоятелства, а от друга така направеното възражение /дадено обяснение/ не налага разследване на спорни обстоятелства или събиране на нови доказателства, което административнонаказващия орган да не е извършил, за да бъде прието, че е налице неизпълнение на задълженията на същия, вменени му съгласно посочената разпоредба на чл. 52, ал. 4 ЗАНН. Не е допуснато и нарушение на чл. 54 ЗАНН, тъй като административнонаказващия орган е преценил, че е осъществен състав на нарушение и същото е доказано, поради и което е издал обжалваното наказателно постановление. По гореизложените мотиви, съдът намира за неоснователни твърденията на жалбоподателката за допуснати в хода на административнонаказателното производство на съществени нарушения на процесуалните правила.

Настоящата инстанция намира за неоснователен наведения от жалбоподателката довод, че съставянето на АУАН в присъствието на един свидетел съставлява съществено процесуално нарушение на императивните норми на чл.40 от ЗАНН. Действително, видно от самия АУАН, се установява, че същия е съставен в присъствието само на един свидетел. Същевременно разпоредбите на чл.40, ал.1 и чл.42, т.7 от ЗАНН боравят с множественото число на термина „свидетели”, а чл.43, ал.1 от ЗАНН указва възможността АУАН да се подпише и само от един от свидетелите. Следователно, изискванията на закона са спазени в пълна мяра само тогава, когато актът е съставен в присъствието на най-малко двама свидетели. Но това не означава, че съставянето на акта в присъствието на един свидетел автоматично води до опорочаване на процедурата до степен такава, че да представлява основание за незаконосъобразност на наказателното постановление, издадено въз основа на такъв акт. Настоящата инстанция изхожда от позицията, че съществено процесуално нарушение е налице тогава, когато същото препятства или ограничава правото на защита на санкционираното лице или разколебава достоверността на отразените в АУАН и в НП факти. Съставянето на АУАН в присъствието само на един свидетел по никакъв начин не накърнява правото на защита на санкционираното лице, а досежно фактите – в хода на въззивното производство са събрани доказателства въз основа, на които съдът е обосновал извод за установеност на нарушението. Неоснователни са и твърденията, че не са вписани имената и на другото лице, което преди служителите на НАП е извършило покупка на 1 бр. минерална вода на стойност 1.50 лв. в 13.33 ч. и на когото също не е била издадена касова бележка от наличното в обекта ФУ. Преценката, кои свидетели да бъдат вписани в акта, и какви констатации отразени в същия е изцяло в правомощията на актосъставителят, и не посочването на имената на това лице, както и не вписването му като свидетел по делото не съставлява съществено процесуално нарушение. В случая е била извършена контролна

покупка от служител на орган по приходите, което е в унисон с нормативната уредба регламентирана в Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин, като същите имат правомощие да извършват контролни покупки, което тяхно правомощие е регламентирано с разпоредбата на чл. 31, ал. 5 от цитираната наредба.

Обстоятелството, че на съседния павилион, също са били извършвани продажби, без за тях да се издават касови бележки от наличното в обекта ФУ, което по твърдения на процесуалният представител на жалбоподателката било извършено в присъствието на двамата проверяващи, които не били взели отношение по случая, от една страна остана недоказано, в хода на настоящето производство, а от друга дори това да е било така, това не води до отпадане на наказателната отговорност на жалбоподателката, още по – малко пък води до незаконосъобразно на акта и процесното НП.

Въз основа на установената фактическа обстановка, изведена след оценка на приобщените в хода на производството доказателства, следва да бъде изведен единственият възможен извод от правна страна, а именно, че жалбоподателката е осъществила от обективна и субективна страна състава на нарушението по чл. 185, ал. 3 от ЗДДС като на 20.06.2020 г., в с. Крушуна, общ. Летница, при извършена покупка от орган по приходите на 1/един/ магнит на единична стойност 2.50 лв., 1/една/ бутилка Кока-Кола-0.500лт на единична стойност 2.00 лв. и 1/една/ бутилка Pepsi -0,500лт на единична стойност 2.00 лв., на обща стойност на покупката 6.50лв, заплатени и в брой в 13:34 часа от св. Д.Н. Д. - Старши инспектор по приходите, с банкнота от 10.00лв., приела плащането в брой, върнала ресто, но не издала касова бележка от наличното в обекта фискално устройство/ФУ/ модел „DATECS DP-25“.

Приетата за нарушена разпоредба на чл. 185, ал. 3 ЗДДС, предвижда административно наказание за физическо лице, в случаите по ал. 1, а именно при неиздаване на фискален касов бон за приетото от него плащане на цената на продадена стока от обекта.

Нарушението е безспорно доказано от гласните доказателства, приобщени посредством показанията на актосъставителя Д.в и свидетелката Д., както и от писмените доказателства – протокол за извършена проверка №0294665/20.06.2020 г., дне вен финансов отчет, справка клен и фискален бон - копие, 2 бр. описи на паричните средства в касата към момента на започване на проверката, 2 бр. декларации от лица, работещи по трудово /гражданско правоотношение, справка актуално състояние на всички действащи трудови договори на „****“, в които извършената продажба на 1/един/ магнит на единична стойност 2.50 лв., 1/една/ бутилка Кока-Кола-0.500лт на единична стойност 2.00 лв. и

1/една/ бутилка Pepsi -0,500лт на единична стойност 2.00 лв., не е регистрирана и отчетена.

В конкретния случай, действително паричните средства в касата към момента на започване на проверката са били 172.10 лв., а от дневния отчет, изваден от наличното в обекта и работещо ФУ се установява, че са били налични 173.50 лв., което от една страна не води до извод, че извършената продажба от жалбоподателката на посочените стоки, е била регистрирана и отчетена, а друга разликата между разчетената касова наличност по документи и фактическата касова наличност към момента на проверката изпълва състава на друго нарушение, което в случая не се твърди, че е извършено от жалбоподателката. Същественото е, че същата е извършила продажба на стока от обекта, за която е приела плащане в брой и не е издала фискален касов бон за същата, което се потвърждава по безспорен начин от събраните по делото доказателства.

В случая не са налице предпоставките за приложение на чл. 28 ЗАНН. Доколкото ЗАНН не съдържа легално определение на понятието "маловажен случай", то и на основание чл. 11 ЗАНН субсидиарно следва да се приложи НК. Според чл. 93, т. 9 НК "маловажен случай" е този, при който извършеното престъпление с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпление от съответния вид.

В конкретния случай, с оглед на обстоятелствата, че извършената продажба не е отчетена, нито към момента на извършването ѝ, нито по-късно и в резултат на това са причинени вреди за фиска, то разпоредбата на чл. 28 ЗАНН е неприложима. Съдът намира, и че в хода на производството не се изтъкнаха доводи и не са ангажираха доказателства, които да сочат на по-ниска степен на обществена опасност на извършеното нарушение в сравнение с обикновените случаи. Съдът счита, че в случая не се касае за маловажен случай. Сумата, за която не е издаден фискален бон е 6.50 лв., като следва да се отбележи, че законодателят е квалифицирал неиздаването на фискален бон като административно нарушение, като не е фиксирал минимален и максимален размер на доставката - продажбата в търговски обект. Административното нарушение в случая се смята за извършено с факта на неиздаването на фискалния бон, и не зависи от размера на сумата. Дори продажба в минимален размер, за която не се издава фискален бон не може да се определи като маловажен случай. Достатъчен е факта на неиздаването на фискален бон, което законодателят е определил като административно нарушение.

Правилно е издирена и приложена съответстващата на това нарушение санкционна разпоредба на чл. 185, ал. 3 ЗДДС, като на жалбоподателката е наложено минималното предвиденото в тази санкционна разпоредба административно наказание "Глоба", в размер на 100 лева.

Възраженията касаещи несанкционирането на лицето, за което се твърди, че е извършило покупка и на последното също не е бил издаден фискален бон, са ирелевантни за настоящето дело.

Обстоятелството, че в обжалваното НП, в абзаца преди „Постанових“ в скоби е изписана и разпоредбата на чл.83, ал.1 от ЗАНН, по никакъв начин не води до нарушаване на правото на защита на жалбоподателката, и само по себе си това изписване на разпоредбата на чл.83, ал.1 от ЗАНН не води до незаконосъобразност на издаденото НП, още по – малко пък е довело до невъзможност жалбоподателката да разбере, какво нарушение се твърди, че е извършила и на какво основание и е наложено наказанието.

Неоснователно е и възражението на жалбоподателят, че АУАН е съставен, съответно НП е издадено при липса на безспорни доказателства за извършено нарушение от негова страна. Безспорно от показанията на разпитаните по делото свидетели се установи, че на посочената в акта дата /20.06.2020 год./ в 13:34 ч. св. Д.в извършил контролна покупка на 1/един/ магнит на единична стойност 2.50 лв., 1/една/ бутилка Кока-Кола-0.500лт на единична стойност 2.00 лв. и 1/една/ бутилка Pepsi -0,500лт на единична стойност 2.00 лв., която сума била заплатена от него в брой на продавача – жалб. А., с банкнота от 10.00 лв., която отново приела плащането, върнала ресто, и отново не издала фискална касова бележка за заплатената сума от 6.50 лв. Както е посочено и по – горе в подкрепа на цитираните по – горе показания на свидетелите Д.в и Д. са и всички приложени по делото писмени доказателства, в това число - Протокол за извършена проверка сер. АА №0294665 от 20.06.2020 г., и останалите цитирани по – горе писмени доказателства, от които по безспорен начин се установява извършването на нарушение по смисъла на чл.118, ал.1 от ЗДДС. Нещо повече, видно от съдържанието на Протокол за извършена проверка сер. АА №0294665 от 20.06.2020 г., е описано нарушението вменено на жалбоподателката, като присъствалото на проверката лице – жалб. А. е подписала същия без възражения. Както е посочено и по – горе, съгласно чл.50, ал.1 от ДОПК „Протоколът, съставен по установения ред и форма от орган по приходите или служител при изпълнение на правомощията му, е доказателство за извършените от и пред него действия и изявления и установените факти и обстоятелства.“, а в хода на проведеното съдебно следствие цитирания протокол не беше оспорен по никакъв начин от жалбоподателят, като в хода на делото не бяха установени факти и обстоятелства, които да доведат до изключването му от доказателствения материал по делото като негодно доказателство.

Неоснователни са и възраженията на жалбоподателят, че нарушението не е извършено. Няма спор между страните, че в обект стопанисван от „*****, жалбоподателката е работела като продавач - консултант, както и че в процесния ден е била на работа, вкл. и в момента на проверката. Установи се, че същата е извършила продажба на описаните в АУАН и НП стоки, приела е плащане за извършената продажба, но не е издала фискален касов бон от наличното и работещо фискално устройство в обекта. Съдът намира, че за състава на вмененото на жалбоподателката нарушение е ирелевантно обстоятелството „в чий патримониум е постъпила сумата от „контролната покупка“ дали в този на ЕТ или на лицето приело плащането“, тъй като съгласно цитираната за нарушена в НП разпоредба нарушението се смята за извършено с факта на не издаването на фискалния

бон, което обстоятелството безспорно е изяснено в хода на проведеното административно наказателно производство.

Съдът намира, че НП е издадено от компетентно лице съгласно представената Заповед № ЗЦУ –ОПР - 17 от 17.05.2018 г. на Изпълнителния директор на НАП, поради което направените в тази връзка с жалбата възражения се явяват неоснователни.

С оглед на гореизложеното съдът намира, че НП следва да се потвърди, като законосъобразно.

-Предвид изхода на делото, с оглед направеното от процесуалният представител на ответника искане за присъждане на разноски и на основание чл. 63, ал. 3 ЗАНН, съдът намира, че жалбоподателката М. Б. АС., ЕГН ***** от с. Смочан следва да бъде осъдена да заплати на Националната агенция за приходите, гр. София сумата от 80 /осемдесет/ лева, представляваща направени разноски за юрисконсултско възнаграждение, като следва да се остави без уважение искането на процесуалният представител на жалбоподателката за присъждане на адвокатско възнаграждение.

Водим от гореизложеното и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 536627-F556355 от 11.09.2020 год. на Живко Иванов Адамов – Началник на Отдел „Оперативни дейности” Велико Търново в ЦУ на НАП, оправомощен със Заповед № ЗЦУ –ОПР -17 от 17.05.2018 г., с което е наложена на М. Б. АС., ЕГН *** от с. Смочан, на основание чл.53 във вр. с чл.27 /чл.83/ и чл.3, ал.2 от ЗАНН и чл.185, ал.3 от ЗДДС административно наказание – глоба в размер на 100,00 лева, за нарушение на чл.118, ал.1 от ЗДДС, като ЗАКОНОСЪОБРАЗНО.**

ОСЪЖДА жалбоподателката М. Б. АС., ЕГН *** от с. Смочан да заплати на Националната агенция за приходите, гр. София сумата от 80 /осемдесет/ лева, представляваща направени разноски за юрисконсултско възнаграждение.**

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на адв. Г. Г. от ЛАК за присъждане на адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Ловешки административен съд по реда на АПК, в 14 дневен срок от съобщението на страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Ловеч: _____